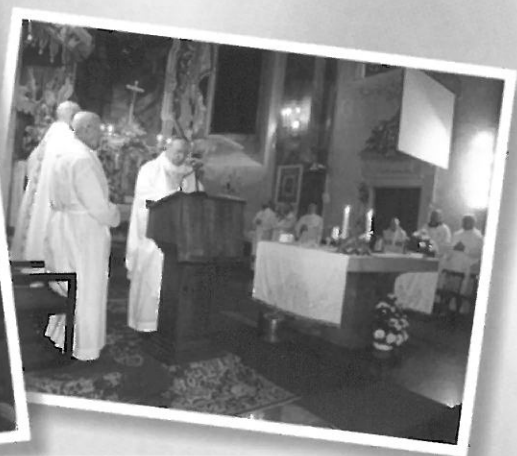

Karácsonyi ajándék

A MISKOLCI MINDSZENTI PLÉBÁNIA ÉRTESÍTŐJE
2013. KARÁCSONY

ADVENTI GYERTYÁK – KARÁCSONYI FÉNY

Az adventi időszak egyik jelképe a koszorú a négy gyertyával, mely jelképezi az emberiség – az ószövetségi hagyomány szerinti négy évezredes – várakozását. Minden héten eggyel több gyertyát gyújtunk meg, s növekszik a fény. Közledik a Világosság.... Órá várunk, adventi hittel. Szilárd reménnyel kérjük, szülessék meg bennünk is a Szeretet.

A várakozás nem semmittevés, unatkozás, hanem „áldott állapot”. Milyen gyönyörű lehetősége magyar nyelvünknek, hogy az új életet hordozó asszonyt, a várandós anyát – bármilyen „*terhes*” is legyen a szíve alatt hordozott magzat súlya – „*áldott állapotban*” lévő asszonynak mondja.

Az adventi idő a történelem „áldott állapotát” idézi fel bennünk. Azt a hatalmas készülődést hozza közénk, amely az ősevangéliumi ígéretektől kezdve a pátriárkákon és prófétákon át ott ég a megváltást várók szívében. Évezredek vajúdását sűrítjük össze ebben a négy hétben, hogy átéljük a reménységben élő ember boldogságát.

A várakozás „*a reménység iskolája*”. Annak megvallása, hogy nem vagyunk elegendők önmagunknak, életünk értelmét nem találjuk meg saját kis zárt rendszerünkben. Bennünket Ő éltet, Aki majd jön. Adventi ember az, aki mindig nyitott egy nálánál nagyobb titokra. Ki lehet boldogabb? Az, akinek elegendő a pillanatnak élő, mindent fo-

gyasztó „percemberkéi dárídója”, vagy az, aki az örökkévalóság ígézetében tud élni?

A várakozás „szívünk kitágítása”. Egyáltalán nem mindegy, hogy csupán valamire, vagy talán Valakire is képesek vagyunk várakozni. Akinek elegendők a dolgok, aki mindig valami után lohol, azt könnyen elragadja a szerzés ördöge, s nem jut el füléhez az Érkező halk kopogása. A várakozás nem a kicsinyesek, önzők, irigykedők, rohanók, hanem a nagyra nőtt szívű emberek boldogsága. Akik a hegy-csúcs felé haladva tudnak megállni, visszanézni a megtett útra, tudnak hálát adni, bocsánatot kérni, s így új erőt nyerni. Akik „földre néző szemmel, égre néző szívvel” élik életüket.

Olyan jó tudni, hogy várakozásunk nem hiábavaló, hiszen „az igazi világosság, aki minden embert megvilágosít, a világba jött” (Jn 1,9). Mindannyiunk szívét beragyogja a megváltás fénye. Eljött Jézus Krisztus, hogy megszabadítson minket minden megkötöttségünktől, a bűneinktől, hogy lelkünk sebeit begyógyítsa. Vállalta emberi sorsunkat, hogy részesülhessünk Isten életében. Lehajolt hozzánk, hogy magához emeljen minket. Ne féljünk tőle, tárjuk szélesre szívünk kapuját előtte, fogadjuk be Őt, hadd töltsse be egész életünket a Karácsonyi Fény.

Jöjj el urunk Jézus, éltesd és vezess minket, Te kormányozd életünk napjait, hogy a Te szereteted világossága ragyogjon rajtunk mindenki felé. Már nem istállóban kell születned, hanem a tiszta szívekben.

2013 karácsonyán sok szeretettel kívánom mindenkinnek a betlehemi Kisded békéjét, örömét és szeretetét, az új esztendőre pedig az Atya, a Fiú és a Szentlélek áldását:

Palánki Ferenc
püspök-plébános

„Te pedig, efratai Betlehem...”

Betlehem, Jézus Krisztus, Isten Fiának, az emberiség Megváltójának földi születési helye. Mikeás próféta jövendölése szerint: „...te, Betlehem-Efrata, bár a legkisebb vagy Júdea nemzetségei között, mégis belőled születik majd nekem, aki uralkodni fog Izrael felett. Származása az ősidőkre, a régmúlt időkre nyúlik vissza.” (5,1). Betlehem mintegy ötezer éves település, története az ószövetségi időkre nyúlik vissza. A város neve héberül azt jelenti: „kenyér háza”.

A Szentírás Betlehemet először Ráhellal kapcsolatban említi, akit az „Efrata, azaz Betlehem felé vivő út mentén” (Ter 35,19; 48,7) temettek el. A honfoglaláskor Júdának jutott (Józs 15,59). Levita családok lakóhelye volt (Bír 17,7-13). Innen származott Boász és itt lakott Rut (Rut 2,1), itt élt Jessze (4,22; 1Sám 16,1). Itt született Dávid, és a környező dombokon legeltette atyjának nyájait. Miután Saul az Úr elvetette, Sámuel az Úr parancsára Betlehembe ment, áldozatot mutatott be és Jessze legkisebb fiát, Dávidot kente föl királlyá. Így lett Dávid városa (1Sám 16).

Amikor eljött az idők teljessége „József fölment Galilea Názáret nevű városából Júdeába, Dávid városába, Betlehembe, mert Dávid házából és nemzetségéből származott”, hogy beteljesedjék: a Megváltó Betlehemben fog születni. (Mt 2,1.5; Lk 2,4-17; Jn 7,42). A hagyomány szerint Betlehemtől Keletre őrködtek nyájuk felett a pásztorok, akik elsőként hallották az örömhírt: „Ma megszületett a Megváltótok, az Úr Krisztus, Dávid városában! Ez lesz a jel: Találtok egy gyermeket pólyába takarva és jászolba fektetve.”

Már a kora keresztények is elzarándokoltak Betlehembe, hogy felkutassák azt a helyet, ahol a Megváltó született. Hadrianus római császár a keresztény hagyomány megakadályozása érdekében Adonisz-szentélyt építtetett a barlang fölé, ezzel pontosan megjelölve azt a helyet, amelyet az első században a születés helyszínéneként tartottak számon. Ezt a barlangot a keresztények mindig szent helynek tartották, és féltve őrizték emlékét az üldözések idején is. Amikor a keresztények szabadságot kaptak, Szent Ilona fényes templomokat építtetett a Szentföldön, így a barlang fölé is. A perzsák 614-ben Palesztinában leromboltak minden keresztény templomot, csak a betlehemi születés temploma maradt meg. A hagyomány úgy tartja, hogy a perzsák az épületbe behatolva a napkeleti bölcsek mozaikján őseiket vélték felfedezni, s ezért megkímélték a templomot. A keresztények számára egész évben az egyik legfőbb zarándokhelynek számít Betlehem. Sokan fontosnak tartják, hogy életükben legalább egyszer eljuthassanak ide.

Az igehirdető karácsonyfa

Jézus Krisztus születésének ünneplése annyira bensőséges, és annyira telve van örömmel, hogy magával ragadja az egész világot. Nem keresztény családok is karácsonyfát állítanak. Nem keresztény országokban is karácsonyfát állítanak karácsonykor.

Ismételten elhangzanak megjegyzések, hogy a karácsony lelke nem a karácsonyfa állításában van, ez üres külsőség. És ez igaz is. De – nem gondoltunk arra, hogy a karácsonyfa hordozhatná a karácsony üzenetét? Ez beszélne mindenhol karácsony magasztos titkáról.

Van példánk az ószövetségből. Az ószövetségben a húsvéti vacsora azzal kezdődött, hogy a családfő elmondta, mire emlékeztet a húsvéti vacsora. Elmondta, hogy Isten csodálatos módon kiszabadította népét a rabságból. A húsvéti vacsora minden évben ezzel kezdődött.

Nem lehetne a karácsonyfagyújtást is karácsony misztériumának elmondásával kezdeni? A családfő elmondaná, hogy Isten emberré lett, testvérünk lett, úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta érte, és ha Isten így szeretett minket, akkor nekünk is szeretnünk kell Istent és egymást. Erről beszél a betlehemi barlang, ahol Jézus született, és erre figyelmeztet a fenyőfa zöldje, ami a reménységet jelenti.

Millió kis képet kellene nyomtatni a betlehemi kisded alakjával, anyjával, a Boldogságos Szűz Máriával, a barlang felett éneklő angyalokkal, és az imádásra érkező pásztorokkal, a kép hátulján pedig ezzel a kis szöveggel. És ezzel meghirdetnénk az örömhírt az egész világnak. A karácsonyfa vonzásában hirdetnénk az örömhírt. A karácsonyfa nem maradna pusztán külsőség.

Czakó István

Karácsonyi gyertyagyújtásra

Kedveseim! Nagy ünnep van ma. Arra emlékezünk, hogy Betlehemben egy istállóban megszületett Jézus Krisztus. Benne ember alakjában Isten jelent meg közöttünk. Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta érte. Ez arra hív bennünket, hogy ha Isten így szerette az embereket, akkor mi, emberek is szeressük egymást. A karácsonyfa zöldje a reménységet, egy szebb világ reménységét hirdeti. Ennek szellemében gyújtsuk meg most a karácsonyfa gyertyáit.

Betlehemi életképek

Még útban Betlehem felé egy pásztor beszélt Józsefnek és Máriának egy barlangról, ha más szállási lehetőség nem adódik, ott meghúzhatják magukat. Mivel tényleg nem találtak szállást, elindultak a jelzett irányba. Sok barlangfélét találnak, inkább pincét, mint istállót... A legszebbeket már elfoglalták. József elcsüggedt. Hé, Galileai – kiált nekik egy öregember –, ott hátul, az alatt a rom alatt, van egy barlang. Talán még nincs benne senki! Odasietnek. A romossá vált épület alatt van egy átjáró. Ez vezet a barlangba... Hogy jobban lehessen látni – minthogy már csaknem teljes a sötétség –, József előveszi a taplót és a tűzkövet, majd meggyújtja a kis lámpát. Belép és tehénbőgés üdvözlí. – Gyere Mária! Még nem foglalták el ezt a helyet, csak egy tehén van itt. Mária leszáll a számarról. A boltozaton sok a pókháló, az egyenetlen talaj tele van kövekkel, hulladékkal és szalmával. A háttérben feléjük fordul a tehén. Mária kezét a tehén nyakához teszi, hogy melegítse. A tehén bőg, és hagyja, mintha értené. A tehén magától ad helyt a számarnak, ez fáradtan és éhesen azonnal enni kezd. József felfedez egy horpadt vödröt. Kimegy vele, mert kint látott egy kis patakot, és vízzel tér vissza a számar részére. Aztán egy köteg lombtalanított ággal megpróbál kisöpörni. Utána tüzet rak és csomónként megszáritja a nedves szénát. Mária elhelyezkedik a szénán, hátát egy fatörzsnek támasztja. József kenyert és sajtot kínál Máriának. Aludj most – mondja József. Én virrasztani fogok, hogy ki ne aludjék a tűz. Mária engedelmesen lefekszik, József betakarja a kabátjával és azzal a takaróval, amellyel a számaron Mária lábát bugyolálta be. – De te... fázní fogsz – Nem, hiszen a tűznél maradok. Mária becsukja a szemét, József visszahúzódik a sarokba. A félhomályban csak a tehén fehér szőre látszik.... A kis tűz őrzőjével együtt szunnyadozik. Mária felemeli fejét fekvőhelyéről és körülnéz. Jóságosan mosolyog, ahogy észreveszi, hogy József fáradtsága nagyobb volt, mint jóakarata. Óvatosan feltérdel, majd kitárt kézzel, meghajoltan sokáig imádkozik... József megrázkódik. Látja, hogy a tűz csaknem teljesen kialudt. Száraz szénát dob rá, s ahogyan lángra lobban, nagyobb ágakat is tesz rá. Látja, hogy Mária imádkozik. Ő is letérdel a tűz mellett és imádkozni kezd, nehogy elaludjék. Csak a tűz pattogása hallatszik és az állatok szuszogása. Holdsugár süt be a tető hasadékan, mintha egy ezüst penge keresné Máriát. A fény egyre erősebb lesz. Olyan, mintha már nem is az égből, hanem Máriából jönne. Olyan erőssé válik, hogy nem látok tőle. Az izzó fényből Mária, mint Szűz és mint Anya jön elő, karján újszülött fiával. A dundi kis gyermek kezeckéjével hadonászik, lábacskaival rugdalózik, nyöszörög,

mint a ma született báránka. Anyja nézi és imádja kis gyermekét örömkönnyek közepette. Majd megcsókolja ott, ahol szívecskéje dobog, ott, ahol majd egyszer a sebhely lesz. Már előre gyógyítja anyai szeplőtelen csókjával. A fényre felébrednek az állatok is, és saját hangjukon köszöntik Alkotójukat. József mintegy önkívületben van. – Gyere, József! – szól Mária. Amint József meglátja, hogy mi történt, a tisztelettől legyőzve megáll és térdre akar borulni. Jöjj – szól újra Mária –, ajánljuk fel Jézust az Atyának! Mária magasra tartja a Gyermekeket és így szól: Itt vagyok, Istenem. Helyet te mondom ezeket a szavakat. Itt vagyok, hogy akaratodat teljesítsem. Itt van Mária és jegyese: József. Történjék velünk mindig és minden órában a Te akaratod, tiszteletedre és irántad való szeretetünkből.

Mária meghajol, majd így szól Józsefhez: Fogd, József és tartsd, amíg hozom a pólyát. József elfogódottan veszi a kezébe a hidegtől ordító csöppséget, szívéhez szorítja és könnyezve mondja: Ó, Uram, Istenem. Majd megcsókolja a lábcskákat, melyekről érzi, hogy hidegek. Barna ruhájával betakarja a Gyermekeket. Mária közben előveszi a pólyát és a kendőket. Megmelegíti ezeket a tűznél. Most odamegy Józsefhez és becsavarja a gyermeket a megmelegített vászonba, azután fátyolába, hogy fejcskékjét óvja a hidegtől. – Hová tegyük most? – kérdezi. József körülnéz és gondolkodik. A jászol mellett dönt. Annak fa oldala megvédi a gyermeket a huzattól. A tehén lélegzete is melegíti. Friss szénát tesz alulra és elegyengeti. Mária ezalatt álomba ringatja gyermekét, szorosan a szívéhez szorítva, hogy meleget árásszon rá. József felszítja a tüzet, egy ölnyi szénát melegít a lángja mellett, majd kabátja alá teszi, hogy ki ne hűljön, amíg a jászolhoz viszi. Ott eligazítja és szól: – Készen van. Még egy takaróra van szükségünk, mert a széna szúr. – Vedd a kabátomat – mondja Mária. – Fázni fogsz – szól József. – Ó, az nem számít. A kabát meleg és puha. Én nem érzem a hideget. Csak Ő ne szenvedjen tovább! József veszi a halványkék, széles kabátot. Fele részét a szénára teszi. Mária odaviszi a gyermeket, leteszi a kis Jézust, majd a kabát másik felével betakarja, még a csupasz fejcskét is, csak az arca marad betakaratlan. Készen van az első kis ágy a Megváltó részére! Mindketten a jászol fölé hajolnak és boldogan nézik a Gyermekeket, ahogy első álmát alussza.

Mária Valtorta (1897–1961) olasz látnoknő Jézus életéről szóló többkötetes művének német kiadásából fordította Mustos Aladárné

Karácsonyi énekeink „teológiája”

Küszöbön áll a karácsony, az ünnepek egyik színfoltja lehet, hogy ismét énekelhetjük kedves karácsonyi énekeinket. Persze lehet ezeket úgy énekelni, mint egy hangulatkeltő dallamot és lehet a szövegre való teljes odafigyeléssel. Ez utóbbi esetben elcsodálkozhatunk, hogy milyen sok hitigazság van bennük, sokszor egész szokatlan megfogalmazásban. Persze ezen nem kell csodálkoznunk, hiszen ezeket az énekszövegeket papok vagy más egyházi személyek írhatták, akik tisztában voltak egyházunk tanításával, és éppen ezeket akarták az egyszerű hívő fülébe szítani, hogy ő is elteljen vele. Az alábbiakban nem „eget rengető” újdonságokról olvashatunk, csupán rácsodálkozhatunk, hogy mi mindent tudtak már elődeink is.

Elősként készítsünk egy kis leltárt, némi statisztikával. A „Hozsanna” énekeskönyvben 20 karácsonyi ének található. Nem érdektelen ezeket gyorsan felsorolni az énekszám és kezdősor feltüntetésével, továbbá, hogy mikor keletkezett, hány versszakja van.

15. Üdvözlégy ó drága vendég, 1842., 12 versszak,
16. Az angyal énekel, 1651., 5 versszak,
17. Az égből színméz csörgedez, 1674., 4 versszak,
18. Az ige megtestesült, 1855., 4 versszak.
19. A szép szűz Mária szent Fiának, 1797., 6 versszak,
20. Csordapásztorok, 1774., 13 versszak,
21. Dicsőség mennyben az Istennek, 1855., 5 versszak,
22. Ez nap nekünk dicséretes, 1651., 4 versszak,
23. Istengyermek, kit irgalmad, 1887., 5 versszak,
25. Mennyből az angyal, 1798., 5 versszak,
26. Midőn a Szűz Magzatát, 1651., 6 versszak,
27. Mind a világ örvendezzen, XVII. sz., 2 versszak,
28. Nagy örömnep ez nekünk, 1651., 6 versszak,
29. Ó gyönyörű-szép titokzatos éj, 1844., 2 versszak,
30. Ó Jézus szűzen született, 1674., 7 versszak,
32. Pásztorok, pásztorok örvendezve, 1855., 4 versszak,
33. Szép violácska, XVII.sz., 3 versszak,
34. Szülte a Szűz szent Fiát, 1651., 4 versszak,
35. Szűz Mária e világra nekünk, XVII. sz., 6 versszak,
36. Vigasságos, hangos, 1651., 5 versszak,

Relatív dolog, hogy ki, mit, mennyire ismer, a kedves olvasó fogadja el most a rám vonatkozó adatokat: a 20 énekből 13-at ismerünk, ez 65 %-ot tesz ki. Több éneknél csak az első 1-2 versszakot ismerjük. A 20 éneknek összesen 108 versszakja van, ebből mintegy 34-et szoktunk használni, ami 31,5 %-ot tesz ki. A legrégebbi énekeink 1651-ből valók, míg a legfrissebb 1887-ből.

Mind a 108 versszakot figyelmesen végigolvasva és kijegyzetelve, több mint 70 olyan közlést véltem találni, amely hitigazságot, lelkiéleti hozzáállást vagy csak a legelső karácsony történéseit mondja el. Mindez persze a teljesség igénye nélkül, hiszen minél jobban elmerül az ember a szövegekben, annál jobban feltáruznak, és még további igazságokat közölnek, esetleg burkoltan. A fentiekből mintegy 50-et minősítettem teológiai hitigazságnak, mintegy 20-at lelkiéleti felhívásnak, és jó néhányat történést közlőnek. Így értelmezve, a teljesség igénye nélkül bemutatnám a legérdekesebbeket, az énekszámra és a versszakszámra hivatkozva, hogy a kedves olvasó is utána nézhessen. Ugyanakkor biztatva az érdeklődőket, hogy ki-ki állítsa össze a számára felfedezett érdekes kijelentéseket.

Ádám és Éva bűne ránk szállt 36/3
 Jézus az ósatyáknak megígért (Szabadító) 22/2
 Minden nemzet Benne nyer áldást 22/2
 Jézus istenembersége felfoghatatlan 28/1
 Jézus világra születése Isten irgalmából történt 23/1
 Isten bölcsessége mindezt értünk tette 18/2
 Jézus az emberek Pásztora, a bűnösök Megváltója 20/10
 Bűneinket Isten utálja 20/11
 Mária közbenjárhat értünk 20/12
 Jézus értünk lett testvérünk 15/10
 A Szentlélek a kegyelem kútfeje 21/5
 Jézus születésével megtört az ördög hatalma 22/3
 Jézus születésével megnyílt a mennynek kapuja 22/3
 Hitünket Isten adja 23/4

Jézus kiüresítette magát, hogy minket gazdagítson 30/4,5

Jézus születését a próféták megírták 34/2

Jézus a Messiás 17/1

Örök életet nyerhetünk Jézus által 34/4

A Szentlélek a szent Szűz Jegyese 35/6

A megtestesülésen az angyalok is csodálkoznak 18/2

Jézus születésnapját meg kell szentelnünk 35/3

Isten közel van hozzánk 15/12

Vigyünk tiszta szívet Jézusnak ajándékul! 16/4

Az Isten-gyermek szeret minket 21/3

Istenhez az méltó, ha a vétket elhagyjuk 21/4

Isten hív bennünket az üdvösségre 28/6

Kevesen fogadják be Istent szívükbe 30/6

Szívemet örökre Jézusnak adom 17/4

Régi mondás, hogy aki énekel, az kétszeresen imádkozik. Persze nem az odafigyelés nélküli, lélektelen énekről van szó. Ha viszont lelkünkkel kísérjük az ének mondanivalóját, bizonyára megtapasztaljuk e kijelentés igazságát. Van olyan, hogy szentgyónásban elégtételül kapjuk hogy az ünnepkörhöz kapcsolódó valamelyik éneket imádkozzuk el figyelmesen. Bölcs pedagógia kétszeres haszonnal! Jézus még akkor is szereti énekünket, ha csak hamisan tudunk énekelni! Csodálkozzunk hát rá karácsonyi énekeink teológiai igazságokkal teli szövegeire. Akinek pedig jó hallása van, azokat az énekeket is megtanulhatja, amelyeket ritkábban használunk.

Mustos Péter

2013. december 10-én elhunyt **KALÓ JÁNOS** atya, érdemes esperes, borsodsziraki plébános, életének 63., áldozópapságának 37. évében.

Kaló János atya 1980-81-ben a Mindszenti plébánián volt káplán. Nagy lelkesedéssel végezte papi szolgálatát, hitoktatott és már akkor komoly létszámú ifjúsági csoport működött itt a lelki irányításával. A diákmisék, az együttlélek, kirándulások kedves emlékként maradtak meg az akkori fiatalok emlékezetében. Hittanosai közül sokan ma is az egyházközség hívei.

Megköszönjük a Jóistennek papi szolgálatát és kérjük vegye fel szeretete országába és adjon neki örök üdvösséget.

Nyugodjék békében! Requiescat in pace!

Szent Család ünnepére

A Szent Család ünnepét XIII. Leó pápa szorgalmazta azzal a nyilvánvaló céllal, hogy a századvégi nyugati világban egyre inkább kikezdett családesháznak imádságos alapokat adjon. A XIX. században vezették be az ünnepet a Vízkereszt utáni vasárnapra, melyet 1969-ben a karácsony után első vasárnapra helyezték át. E napon az Egyház szeretettel szemléli a betlehemi barlangban a Szent Család tagjait, s a keresztyén családokat oltalmukba ajánlja.

A család Istentől való intézmény. Egy férfinak és egy nőnek olyan szövetsége, amelyet a kölcsönös és feltétel nélkül gyakorolt szeretet kapcsol össze. Ez a feltétel nélküli szeretet a házaspárok között, életük egymásnak ajándékozásában, egymás egyéniségének az elfogadásában, és egymás életének kiteljesítésében valósul meg, egy sárig tartó elköteleződésben.

Mivel Jézus szentségi rangra emelte – egy férfinak és egy nőnek – a sárig tartó, szeretetben megvalósuló elköteleződését, vagyis a házasságot, ezért az Egyház is csak az olyan családot tartja egészségesnek, elfogadhatónak, amely a házasságon alapul.

A család kiindulópontja és célja is az Istentől megáldott házasság. Ha azt akarjuk, hogy a család boldog legyen, a házasságot, mint intézményt, mint családtagok szerető közösségét kell óvni és erősíteni.

A család megtölti az életünket, minden napunkat értelemmel, szépséggel, kapcsolatokkal, élményekkel, jó hírekkel, mélységekkel. A család valósgos életet ad, amihez képest a virtuális világ káprázata szertefoszlik.

A datolyák című gyönyörű novellájában a szlovén író, Ivan Cankar néhány rövid oldalon megkapó erővel állítja elénk azt az óriási gazdagságot, amelyet egy család hordoz magában, és tud adni tagjainak, de még a távolabb élő rokonoknak is, és még azon túl is kisugárzása van arra, aki kapcsolatba kerül a családdal, vagy valamelyik tagjával. Egy koldusszegény kisfiú ezüsthátot kap egy ministrálásért. Ám képtelen arra – amint ezt első örömeiben elhatározza –, hogy hazavigye az édesanyjának. A búcsús árusok böldei közt kóvályogva végül datolyát vesz rajta. A ragacsos datolya a kisgyerek kezéhez tapad. Rohan lemosni a patakban. Aztán hatalmas belső fájdalommal megy haza. Az édesanya meglátja a belső gyötrődést, „meggyóntatja”, majd az otthoni szentkép előtt sírva megöleli kisgyermekét. Egy kisgye-

rek, aki keservesen sír, mert nem volt képes élete első kis kereszményét hazavinni. Egy édesanya, aki a szegénység fájdalmát is belesírja a megbocsátás könnyeibe. Milyen óriási gazdagság van ebben a családban! Milyen valószínűségű élet! Szinte minden lényeges benne volt: a kisgyermek öröme, megajándékozták a szolgálatát, a datolyaevés öröme, a sajnálat, hogy nem tudta hazavinni első kereszményét. Benne volt az édesanya bánata, sajnálata, megbocsátása, a kisgyermek könnyes bűnbánata, amikor meglátja, hogy milyen szomorúságot okozott anyjának tetteivel. Aztán anyja szerető ölelésében feloldozást nyer, bocsánatot kap. Mindeközben végül átérték, hogy mennyire szeretik egymást, milyen jó, hogy családban élnek.

Isten az embert szeretetre teremtette, férfinak és nőnek alkotta. Azt akarta, hogy az életük egymás által teljesedjék ki. Azt akarta, hogy minden új emberi élet szeretetből fogadjon, és a szülők szerelmének fészkeiben növekedhessék. A család az élet és a szeretet bölcsője, szentélye, az Isten megismerésének, megszeretésének kiváló közege. Azt is mondhatnánk, hogy a család olyan templom, amelyet semmi más közösség nem pótolhat. A katolikus család már a gyermek fogantatásától szeretethálójával szövődik be a kicsiny magzat fejlődő életébe, amin keresztül maga Isten érinti meg a születendő gyermek kialakuló szívét, és beleplántálja az élet örömét, a hit, a szeretet, a biztonság érzésének csíráit, amit a szülők nagy örömmel fedezhetnek fel csecsemőjük mosolyában, földöntúli, tiszta tekintetében.

A szent család példája legyen segítség! Mária az Isten szavának engedelmeskedett: „Legyen nekem a te szavaid szerint”. József Istennek engedelmeskedett, amikor az angyal szavára feleségül vette Máriát. Mária engedelmeskedett Józsefnek, amikor áldott állapotban is elindult Betlehembe, hogy összeírják, meg amikor Egyiptomba menekültek, illetve onnan visszajöttek, és aztán mikor Názáretbe mentek. Jézus engedelmeskedett szüleinek és miután megismerte menyeyi Atyját, neki is. Később pedig szülei engedelmeskedtek Jézusnak. Ebben az engedelmes, másokért élő szeretetben kövessük a szent családot és akkor Isten nekünk is engedi meg tapasztalni az ő örömeiket, békéjüket és boldogságukat is.

Nagy István

Az elmúlt évekhez hasonlóan közös hálaadásra hívjuk a templomba azokat a házaspárokat, akik ebben az évben tartják házasságkötésük jeles évfordulóját. A hálaadó szentmise december 29-én lesz. Kérjük, hogy a jubiláns házaspárok írassák fel nevüket a sekrestyében, vagy a plébániai irodában minél előbb. Az ünnep akkor lesz teljes, ha a jubilánsok szentgyónással és lelkük hangolásával is készülnek rá.

Szent József, a Megváltó őrzője

1989-ben II. János Pál pápa REDEMPTORIS CUSTOS címmel apostoli buzdítást adott ki Szent József személyéről, valamint Jézus Krisztus és az egyház életében kifejtett tevékenységéről. Ebből emeljük ki most a karácsonyi misztériumhoz való kapcsolódásáról szóló fejezetet.

1. „József, Dávid fia, *ne félj magadhoz venni* feleségedet Máriát, mert a gyermek, amelyet a szíve alatt hordoz, a Szentlélektől van. Fiút fog szülni, akit Jézusnak nevezel el, mert Ő szabadítja meg népét bűneitől.” (Mt 1,20-21).

Ezek a szavak tartalmazzák a Szent Józsefről szóló szentírási igazság központi magját, életének ezt a pillanatát, amelyre az egyházatyák különösen sokszor hivatkoznak.

Máté evangélista megmagyarázza e pillanat jelentését, elmondván, miként élte meg azt József. Ám ahhoz, hogy egészen megérthessük mondani-valójának tartalmát és összefüggéseit, föl kell idéznünk *Lukács evangéliumának* párhuzamos helyét. Ugyanis Mária várandósságának a Szentlélektől való eredete – melyet Máté így mond el: „Jézus Krisztus születése így történt: Anyja, Mária *jegyese volt Józsefnek*. Még mielőtt egybekeltek volna, úgy találtatott, hogy *gyermeket fogant* a Szentlélektől.” (Mt 1,18).

Az angyal szavai – „Üdvözlégy, kegyelemmel teljes, az Úr van teveled” (Lk 1,28) – Máriában komoly nyugtalanságot keltettek és gondolkodóba ejtették. A hírnök ekkor megnyugtatta a szüzet, és kinyilatkoztatta Isten reá vonatkozó különleges tervét: „*Ne félj, Mária, mert kegyelmet találtál Istennél. Gyermeket fogansz, fiút szülsz, és Jézusnak fogod nevezni*. Nagy lesz Ő, a Magasságbeli Fiának fogják nevezni. Az Úr Isten neki adja atyjának, Dávidnak trónját...” (Lk 1,30-32).

Néhány verssel korábban az evangélista megerősítette, hogy az angyali üdvözlétkor Mária „jegyese volt egy József nevű férfinak, aki Dávid házából származott”. E jegyesség lényegét Lukács közvetve magyarázza meg, amikor Mária az égi hírnök szavainak meghallgatása után a gyermek születésével kapcsolatosan megkérdezi: „Hogyan történik mindez, *amikor férfit nem ismerek?*” (Lk 1,34). Erre a következő választ kapja: „A Szentlélek száll rád, s a Magasságbeli ereje borít be árnyékával. Ezért a születendő gyermek szent lesz és Isten Fiának fogják nevezni.” (Lk 1,35).

Miután Mária igent mondott Isten tervére, a következő napokban és hetekben nyilvánvalóvá vált az emberek és József előtt, hogy gyermeket vár, hogy szülni fog és az anyaság titkát hordozza magában. Ilyen körülmények között „József, aki igaz ember volt és nem akarta a nyilvánosság előtt megsegyeníteni, *elhatározta, hogy titokban bocsátja el.*” (Mt 1,19). Nem tudta ugyanis, hogyan viselkedjen Mária „csodálatos” anyaságával kapcsolatban. Míg ezen töprengett, álmában megjelent neki az Úr angyala, és így szólt hozzá: „József, Dávid fia, ne félj magadhoz venni feleségedet, Máriát, mert a benne fogant élet a Szentlélektől van. Fiút szül, akit te Jézusnak nevezel, mert Ő szabadítja meg népét bűneitől.” (Mt 1,20-21).

A Máténál és Lukácsnál közölt híradás között szoros egybehangzás figyelhető meg. *Isten küldötte beavatja Józsefet Mária anyaságának titkába.* A hírnök úgy fordul Józsefhez, mint „Mária hitveséhez”, akinek az lesz a kötelessége, hogy a Názáreti Szűztől, az ő jegyesétől születendő fiúgyermeknek a Jézus nevet adja. Tehát *Józsefhez fordul, és megbízza, hogy ő lássa el Mária mellett a földi apa feladatait.*

„Amikor József felébredt, úgy tett, ahogy az Úr angyala parancsolta, és magához vette feleségét.” (Mt 1,24).

Magához vette őt anyaságának egész titkával, magához vette a fiúval együtt, akinek a Szentlélek ereje által kellett világra jönnie: így a *Máriához hasonló készséges beleegyezésről tett bizonyosságot* mindazzal kapcsolatban, amit Isten rábízott a küldötte által.

A Názáreti József Máriával együtt részese volt a megtestesülés misztériumának, mert Isten őt is bevonta a tulajdonképpen üdvörtörténeti eseménybe, és ugyanannak a szeretetnek lett a védelmezője, amelynek hatalma révén az Örök Atya „eleve arra rendelt minket, hogy Jézus Krisztus által fiai legyünk.” (Ef 1,5).

Az Istentiszteleti és Szentségi Kongregáció dekrétumot adott közre, mely elrendeli, hogy a római hivatalos misekönyv 2. 3. és 4. eucharisztikus imádságában az „Isten Anyja, a Boldogságos Szűz Mária” rész után említsek meg a „Szent József, az ő Jegyese” betoldást. A magyar nyelvű szöveg Szentszék által történő jóváhagyatása folyamatban van.

Visszatekintés

Rohanó életünk, mindennapjaink olyannyira telve vannak eseményekkel, hogy szinte alig bírjuk követni őket. Ahogy a hétköznapiak történései körülvesznek bennünket, úgy az egyházközségünk mindennapjai is eseményekben gazdagon telnek.

Az év minden napján ünnepeltük a szentmisét templomunkban. A szentmisék, szentáldozásaink, szentgyónásaink voltak a legfontosabb események.

És mi volt „még”? A programok többsége most a Hit éve jegyében szerveződött. Számos rendezvény segített minket – reménység szerint – a hitre jutásban, hitünk gazdagságának felfedezésében.

Kezdjük egy kis visszatekintéssel a nyárra: A Mindszenti Kolping Család szervezésében jól sikerült, lelki élményekben gazdag zárándokúton vett részt plébániánk híveinek egy csoportja Dél-Lengyelországban augusztus elején. A zárándoklatot Palánki Ferenc püspök atya vezette. Ezúton is köszönet a feledhetetlen útért.

A Mindszenti templomban szentmisével és szakmai délutánnal kezdték az új tanévet a város és környéke hitoktatói. A szeptember változást hozott a hitoktatás helyzetében. Ettől a tanévtől kezdődően az általános iskolák 1. és 5. osztályában lehetőség nyílt arra, hogy a hit- és erkölcstan nevű tantárgy választásával – a kötelezően bevezetett erkölcstan helyett – órarendi kereten belül részesüljenek a diákok a kért felekezeti hitoktatásban. A beiratkozás és a az első órák szervezési nehézségein túljutva a plébániánkhoz tartozó iskolákban mindenhol elindult a nyugodt munka. A lehetőség a következő tanévben folytatódik, illetve a most erkölcstanra járó gyermekek is átíratkozhatnak hittanra. Ne feledkezzünk el erről a lehetőségről, és az ezzel kapcsolatos katolikus keresztyén kötelezettségünkről.

Folytatódott templomunkban a Palánki Ferenc püspök atya által tartott katekézis sorozat. Az elhangzottakhoz kapcsolódóan, novemberben, kerekasztal-beszélgetésre került sor a püspök atya részvételével, ahol kötetlen formában beszélhettünk, kérdezhettünk hitről és egyházzal.

A Hit éve jegyében számos további – új és már hagyományos – rendezvénynek adott otthont templomunk és a Millenniumi terem. A Rózsafüzér társulatok találkozója, közös imája, Koós Ede atya adventi meditációja a

Miskolci Bartók Kórus közreműködésével... És még sokáig folytatható lenne a sor.

A gyermekek számára is gazdag volt programokban az év második fele. Élő rózsafüzérre, Mikulás-napi ünnepségre, a vasárnapi családi szentmisék után játékra hívtuk és vártuk őket, a legkisebbeket pedig szüleikkel a Mocorgós misékre.

A plébánia imacsoportjai, közösségei folytatták működésüket, sőt újak is szerveződtek. Néhány csoport nagy lendülettel indult el a közösségépítés és közös imádság útján és szeretettel várják a csatlakozókat. A csoportokról, az időpontokról a templom üvegajtáján kitett plakátokról kaphatunk részletes tájékoztatást.

A zenei élet programjai is folytatódtak: októberben Balázs Ferenc kántor úr jótekonysági hangversenyt adott templomunkban a plébánia felújításnak javára, és az idén is volt Cecília-napi hangverseny.

Különleges színfoltjai voltak az évnek a MILLENNIUMI TERMI ESTÉK, melyek egy-egy előadó meghívásával, rendezvénnel igyekeztek kiemelni az érdeklődőket a hétköznapiakból és egy kis ünnepet adni a lelkünknek.

E sorozatban – többek között – vendég volt Tengan Sebastian verbita atya, aki „Magyarország afrikai szemmel” címmel tartott különösen emlékeztető előadást, valamint másikkal Gál Halász Anna író-nő vallott könyvei alapján hitről, szeretetről, családról.

Szintén e sorozat keretén belül emlékeztünk az 1956-os forradalom eseményeire, október 23-án este. A színvonalas műsort követően püspök atya megnyitotta Morvai György fotóművész az ünnepi alkalomhoz kapcsolódó kiállítását, majd a szentmisén hazánkért, Magyarország felemelkedéséért imádkoztunk közösen.

„Azért, hogy felkeresve szentéletű elődeink emlékhelyeit imádkozzunk az újevangelizáció ügyéért magyar nemzetünk keresztény újjáébredésének reményében”, Hit éve – Hit Tanúi, avagy magyar szentek, boldogok, tiszteltreméltóak nyomában megnevezéssel Ede atya zárándoklatsorozatát indított útjára. Első „állomása” október 19-én Budapest volt, amikor az egyház-község tagjai, valamint többen a Vörösmarty Mihály Katolikus Általános Iskola diákjai közül, Sándor István szalézi vértanú boldoggá avatásán vettek részt.

A következő zárándoklat során, november 16-án Esztergomban Mindszenty bíboros sírjánál, Márianosztrán szentéletű pálosok nyomdokán jártak a hívek.

Bár a Hit éve véget ért, a sorozat nem: tavasszal következik a folytatás, Boldog Scheffler János nyomában, Szatmárnémetibe.

A Hit éve Miskolcon két részben zárult: november 23-án a Művészetek Házában gálaesttel, másnap este pedig a Mindszenti templomban püspök atya és a város papsága által közösen bemutatott szentmisével, melyen ünnepi lélekkel adtak hálát a hívek a hit évének lelki és kegyelmi ajándékaiért.

Miskolcon is jó volt jónak lenni! December 15-én, vasárnap, az MTVA „Jónak lenni jó!” elnevezésű jótékonyági kampányában egész napos műsorfolyammal mutatta be a Katolikus Karitász. A Mindszenti Plébánia adott otthont az Egri Főegyházmegyei Karitász ez alkalomból szervezett rendezvényének. A Katolikus Karitász meghívott rászoruló családokat látott vendégül plébániánkon, melyről a Magyar Televízió a nap folyamán többször is közvetett. A plébániánkon adománygyűjtő pont is nyílt, ahová a nap folyamán sokan hozták el felajánlásaikat. Az országos jótékonyági kampány sikeres volt: MTVA műsorfolyamában több mint 119 millió forintot sikerült összegyűjteni a Katolikus Karitász javára. Az adományokból a Karitász a rászoruló családokat támogatja. Köszönet mindazoknak, akik munkájukkal, segítségükkel, adományaikkal a Katolikus Karitász támogatói!

Folytatódtak a plébánia épületének felújítási munkálatai. Az épület előtt elhaladva napról napra nyomon lehetett követni az építkezés előrehaladását. Amikor az állványok lekerültek, megkapó volt a kívülről már teljes egészében megújult épület látványa. A belső munkálatok elhúzódtak, aminek oka, hogy a feltárt eredeti freskók helyreállítása hosszas egyeztetések után kezdődhetett meg. A felújítás már a „célegyenesbe” érkezett, és a teljes szépségében pompázó plébánia – a templom és glória épülettel – a városkép meghatározó épületegyüttesét alkotja.

Most az év vége felé közeledve, kicsit felelevenítve plébániák életének egy-egy történéseit, feltehetjük magunknak a kérdést: részesei voltunk-e az egyházközségünkben lévő eseményeknek, vagy úgy is mondhatnánk: egyházközségünk életének? Hiszen ezek mindegyikének az volt a célja, hogy hitünket közösségben megélve, közelebb vigyen minket Jézus Krisztushoz, életünk igazi értelmének megismeréséhez, az örök üdvösséghez.

(Az összeállítás a plébániai hirdetések és honlap alapján készült.)

Boldog új évet!

Boldog új évet! – hallani mindenfelé december végén, január első napjaiban. Mondja gyermek, férfi, nő, hívő, nem hívő egyaránt.

De mitől boldog egy év? Mire gondolunk, ha boldog új esztendőt kívánunk szeretteinknek, ismerőseinknek? Kívánni sok mindent lehet, de mi az értelme e kívánságnak? Vagy ez már csak afféle beidegzett szólásmondás az új esztendő kezdetén, ami nem is mindig párosul a szívből fakadó igazi jókívánsággal? Lehet, hogy esziünkbe sem jut már a szavak jelentése, a mondat tartalma, amikor kimondjuk, vagy halljuk.

Most, mikor itt állunk az új év küszöbén, gondoljuk át, mit is akarunk e szavakkal másoknak és magunknak kívánni. Nem tudjuk, mit hoz magával az új esztendő. Tekintsünk hálaival a Jóistenre, aki megengedte, hogy megélhessük. Új lehetőségeket, új helyzeteket kapunk. A bölcs ember okosan él a mulandó javakkal. Úgy él köztük, hogy az örökkévalókat el ne veszítse.

A keresztények számára az újévi jókívánság annak a mondatnak lehet a rövidítése, hogy BÍZD ÚJRA ÉLETED KRISZTUSRA! Számunkra ebből a reménységből fakadhat boldog esztendő. Életünk csak akkor lesz boldog, ha Isten tervei szerint, kegyelme segítségével munkálkodunk rajta. Hogy milyen az igazi boldogság, azt legjobban Szűz Márián szemlélhetjük, akit az angyal által maga Isten nevezett áldottnak, vagyis boldognak, és akit mi is boldogságosnak hívunk. Ha életünk útját jó irányba, az Úristen felé fordítjuk, mindig a jóra törekszünk, és ehhez ragaszkodunk nap mint nap, akkor valóra válhat a „Boldog új évet!” kívánság igazi tartalma.

Az új esztendő ne csak új időszakot, hanem Krisztusban gyökerező új életet is hozzon számunkra!

- és -

Ó szép Jézus! Ez új esztendőben légy híveidben.

Ó Mária! Esedezzél értünk, édes reményünk!

Hogy ez új esztendőben minden ügyeinkben

Lehessünk Jézus Drága kedvében.

Ó szép Jézus! Tartsd meg híveidet, mint tiedet.

Ó Mária! Jézusnak szent Anyja! Országunk tornya!

Adjad, kérünk, hogy ebben az új esztendőben

Lehessünk épek testben, lélekben.

Hálaadás imája

*Mindenért, amit adtál,
hálát adok Neked, Istenem!
Mindenért, amit elvettél
hálát adok Neked, Istenem!
Mindenért, amit segítségeddel megtehettem,
hálát adok Neked, Istenem!
Mindenért, amit megakadályoztál,
hálát adok Neked, Istenem!
Minden örömért, amivel boldoggá tettél,
hálát adok Neked, Istenem!
Minden szenvedésért, amivel formáltál,
hálát adok Neked, Istenem!
Minden békés óráért, amivel széppé tetted életemet,
hálát adok Neked, Istenem!
Minden problémáért, amittől megszabadítottál,
hálát adok Neked, Istenem!
Minden jó tulajdonságomért, amivel szolgálhattalak,
hálát adok Neked, Istenem!
Minden gyengeségemért, amivel alázatra tanítottál,
hálát adok Neked, Istenem!
Minden erényért, amit nekem ajándékoztál,
hálát adok Neked, Istenem!
Minden bocsánatért, amiből irgalmadat megismerhettem,
hálát adok Neked, Istenem!
Minden szép emberi kapcsolatomért, amivel gazdagítottál,
hálát adok Neked, Istenem!
Minden emberért, akit tőlem elszakítottál,
hálát adok Neked, Istenem!
A halálom időpontjáért és módjáért, amit nekem választottál,
hálát adok Neked, Istenem!
A helyért, amelyet nekem országodban készítettél,
hálát adok Neked, Istenem! Ámen!*

SZENTMISÉK ÉS ÁJTATOSSÁGOK RENDJE A KARÁCSONYI ÜNNEPKÖRBEN

DEC. 24. KEDD

MINDSZENTI TEMPLOM: 16.00 pásztorjáték a Millenniumi Teremben,

18.30 szentmise, 23.30 karácsonyi virrasztás, éjféltor éjféli szentmise

ZÁRDA KÁPOLNA: éjféltor éjféli szentmise

SAJÓBÁBONY: 22.00 „éjféli” szentmise

DEC. 25. SZERDA, KARÁCSONY, URUNK SZÜLETÉSÉNEK ÜNNEPE

MINDSZENTI TEMPLOM: Vasárnapi miserend

ZÁRDA KÁPOLNA: 7.30 és 17.00 szentmise

KÁLVÁRIA KÁPOLNA: 10.30 szentmise

SAJÓBÁBONY: 11.30 szentmise

DEC. 26. CSÜTÖRTÖK, KARÁCSONY MÁSODNAPJA, SZENT ISTVÁN, ELSŐ VÉRTANÚ ÜNNEPE

MINDSZENTI TEMPLOM: vasárnapi miserend

17.00 a Mindszenti Énekegyüttes karácsonyi hangversenye

ZÁRDA KÁPOLNA: 7.30 és 17.00 szentmise

KÁLVÁRIA KÁPOLNA, SAJÓBÁBONY: nincs szentmise

DEC. 29. SZENT CSALÁD VASÁRNAP

Vasárnapi miserend

DEC. 31. KEDD

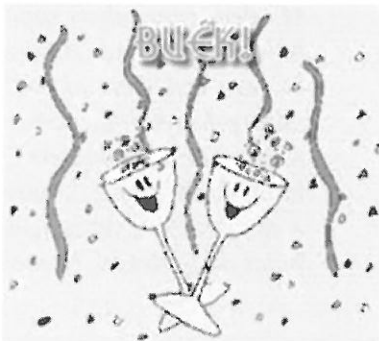
MINDSZENTI TEMPLOM: hétköznapi miserend, az esti szentmisében (18.00) év végi hálaadás, TE DEUM

ZÁRDA KÁPOLNA az esti szentmisében (17.00) év végi hálaadás, TE DEUM

JAN. 1. SZERDA, SZŰZ MÁRIA, ISTEN ANYJA (ÚJÉV)

Vasárnapi miserend

A Mindszenti Kolping Család szilveszteri bált szervez az év utolsó estéjén, az esti 6 órai hálaadó szentmise után, a Millenniumi Teremben. A zene mulatságra belépők vásárolhatók a plébániai irodában, valamint a sekrestyében. Várjuk kedves híveinket – fiatalokat és idősebbeket egyaránt – barátaikkal, ismerőseikkel együtt.

„Azért vagyok, mert
vagyunk, és mivel
vagyunk, tehát vagyok.”

*Kegyelmekben gazdag
karácsonyi ünnepeket
és Istentől áldott
boldog új évet kívánunk!*

Palánki Ferenc
püspök, plébános
és a Mindszenti Plébánia
papjai